



Column

Opvang

ROB BUTTER
IS FREELANCE
WETENSCHAPSJOURNALIST
EN MAAKT NATUURREPOR-
TAGES VOOR ONDER
ANDERE VROEGE VOGELS,
TROUW, VOGELS+ EN
SOVON-NIEUWS.

Het blijft een vervelend dilemma: wat doe je met een vogel in nood? Een al dan niet te vroeg door de ouders verlaten jong, een verwond exemplaar, een 'stookpiet' op het strand ... De scheidslijn tussen zinvolle hulp en nodeloos gesol waar je meer kwaad dan goed mee doet is bepaald niet hard. Om over het gesleep met - off topic - zeehondenjongen maar helemaal te zwijgen. Nog een geluk dat Zuid-Kennemerland daar geen last van heeft.

Ik moest eraan denken toen Dirk Tanger en Fred Cottaar mij uitnodigden om te komen kijken bij het ringen van een tweetal scholeksterjongen. De vogels waren te vroeg van twee verschillende platte daken gestapt waar hun ouders op hadden gebroed en in een tuin, dan wel op de openbare weg beland. Katten of auto's hadden daar vrijwel zeker een eind aan hun aardse leven gemaakt als er geen omstanders waren geweest die de dieren naar het Vogelhospitaal hadden gebracht.

Fred en Dirk zijn inmiddels voor het derde jaar bezig met het kleurringen van de onfortuinlijke Scholeksters voordat ze weer worden teruggezet in de polders rond Haarlem. Een goeie twintig vogels zijn inmiddels van kleurringen voorzien. Het logische doel: erachter komen wat er van deze vogels wordt. Bezorg je ze nodeloos veel stress in de opvang en wordt er na loslaten nooit meer iets van ze vernomen of redt tenminste een deel van de vogels het tot volwassen broedvogel?

Het helpen van vogels in nood zal bij veel mensen instinctief ingebakken zijn. Zeker wanneer 'de mens' een rol heeft in de problemen waar de dieren in verzeild zijn geraakt, zoals via het verkeer of illegaal geloosde olie op zee, is die reflex heel begrijpelijk. Toch ben je in alle nuchterheid wel verplicht om je af te vragen waar je goed aan doet. Is een vogel wel echt in nood? En als dat zo is, wat bereik je dan met de opvang? De ringacties van Fred en Dirk in het Vogelhospitaal van Haarlem zijn daarmee een mooie aanzet tot *Evidence Based Bescherming*; niet zomaar wat doen, maar werken op basis van feiten.

De eerste tekenen van het onderzoek pleiten overigens al voorzichtig vóór opvang van onfortuinlijke Scholeksters. Eén van de eerder geringde exemplaren wordt regelmatig gezien te midden van een groep soortgenoten in de buurt van Hoek van Holland. Wie een gekleurringde Scholekster ziet, wordt dan ook vriendelijk verzocht dat te melden, bijvoorbeeld via de site wadertrack.nl. Alles voor de wetenschap.

■ Rob Buter